

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων Ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Κορυφαίων γ'.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἐδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλόφρονε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους, σου ἐν ἣ ὑπερλάμπουσι νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὡς πὲρ ἀστέρες, λογικοί, τὴν οἰκουμένην περιουγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στερρότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἐκατέρων, θεηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν, διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνούμεν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα, τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα, καὶ ἄμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν ιβ' τὰ παρόντα γ'

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε, ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνατε, καὶ ὡς ὄρη νοητά, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε, ὡς ἀέναοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ὡς βολίδες ἀστρώπτουσαι, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γενόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμένοι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, Ἱερομύσται πανόλβιοι.

Ἀλιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ῥεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαραττων καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς αἰδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσιν εὐκλειαν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἐορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν, μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτοις προσεῖπωμεν, Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες, Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια, Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἐορτὴν, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τοκον; ὁ γὰρ ἀχρόνος ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγγύτως γνωριζόμενος, Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων, Τίνα μὲ λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανώς βοήσας, Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς εὐθύνας κομισάμενος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σὴς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὠραιότητα, ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε, ἐντεῦθεν κλειδοῦχον σὲ τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν, ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'
Ἐφραίμ Καρίας

Ἐορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου, διὸ καὶ Ῥώμη συγκαίρει χορεύουσα, Ἐν ὠδαῖς καὶ ὕμνοις ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτούς, Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης, ὡς ἔχων παρρησίαν, ζεῦγος ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον Ἦχος γ'

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Κορυφαίων κατὰ σειρὰν, καὶ ζήτηι αὐτὰ ἐκεῖ. Ὁ Ν' καὶ οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων καὶ τῶν ΙΒ'. Ὁ Κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὗ ἡ' Ἀκροστιχίς.

Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὕμνῳ προφρόνως.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Παράσχου μοὶ Κύριε, τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, σταγόνα χαρίσματος, λόγον τὸν εὖσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμιάζων, τῶν πρωταποστόλων σου τὰ κατορθώματα.

Ἐλπιες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας, Τὴν δυσπείθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσεκολλήθης Χριστῷ.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὐσιωδῶς ἐνδημησασαν, ἡμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ θείου Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἀπάσης Πέτρε, καὶ Παῦλε διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον

Ῥητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εὐηχοι, γλώσσαι σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν ἢ μέλπειν Ἀγνή, ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε, θεῖον μυστήριον.

Ὁ Κανὼν τῶν IB', οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοί, προθυμουμένω Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ῥωσθέντες ῥώμη τῆ σὴ καὶ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου, Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Ίασεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῶ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῆ σὴ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτὶ σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοὶ, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τὴ οὐρανίῳ πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον, τὴ συντονία τοῦ κυρύγματος.

Θεοτοκίον

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργεῖα Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπάρθενε.

Καταβασία

Ἀνοίξω τὸ στομα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τὴ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τῶν Κορυφαίων

Ὦδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους

Ὁ σύγγονος Πέτρε σοὶ Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τὸν Χριστόν, ὃ πίστει προσεπέλασας, Καὶ σὺ Παῦλε θεσπέσιε, τῷ θεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ Νόμου, Προσπταίοντας γόνους, Ἰσραήλ, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ὁ Πέτρος προσενήνοχε, Τὰς τῶν ἐθνῶν ἀγέλας δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλας σοῦ τοὺς Μαθητάς, ἀνθ' ὅπλων σοῦ τὸ ὄνομα, βαστάζοντας τὸ ἅγιον, καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστέ τὴ πίστει διέλυσαν.

Θεοτοκίον

Ἐπλήσθη Ἀπόστολοι τοῦ γνῶναι, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμπσαντα, καὶ κόσμον καταυγάσαντα, θείῳ ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν IB'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Ἐπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητάς σου λογικούς, Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς Πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε, ἄνευ σπορᾶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβῶν πεφανέρωται.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθοнос πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θεΐᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτω, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θεΐαις προσφοιτήσεσιν, ὅθεν πίστει βοῶμεν, Σκότους ἡμᾶς ρύσασθε, Καὶ Παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἴ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβέουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τὶς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τῶν Κορυφαίων

Ὦδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον

Ῥωμαλεωτάτοις μὲν οἱ ἀσθενεῖς, ῥητορικωτάτοις δὲ μέροσιν, οἱ ἰδιῶται, συμπλακέντες εὐσεβῶς, Πέτρος καὶ Παῦλος ἤρανο, νῆκος τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀποστάτην Σίμωνα μάγον δεινόν, ὡς φιλοχρυσότατον ἠλεγξεν, ὁ θεῖος Πέτρος, ὁ δὲ Παῦλος ὁ σοφός, τὸν τρίβους διαστρέφοντα, τοῦ Χριστοῦ Ἐλύμαν ἐπήρωσεν.

Ἰδιωτικώτατον ὁ ἀλιεύς, καὶ ὁ σκηνουργὸς λόγον ἔχοντες, ἀλλ' ἠρτυμένον, θεΐω ἅλατι ψυχάς, τῶν φιλοσόφων ἠδυναν, καὶ Χριστοῦ τῇ πίστει προσήγαγον.

Θεοτοκίον

Ῥῆσει θεοπνεύστῳ λαλῶν Ἀββακούμ, ὄρος σὲ δασὺ καὶ κατάσκιον, ὁ θεῖος ἔφη, τὸν ἐλθόντα ἐκ θαιμάν, καὶ βροτωθέντα Δέσποινα, διὰ σοῦ μηνύων σαφέστατα.

Τῶν IB'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Ῥημάτων θεΐων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διῆλθε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβούντων συστήματα.

Ἀμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας, θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατελάμπρυναν, ἀκτίσι τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ἐρωτάταις λαμπάσιν ἠγλαϊσμένοι, τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ὡς ἀστέρες τὸν κόσμον, λάμπετε Πανόλβιοι,

φωτὶ τῆς θεότητος, πλάνης τὴν ἀγλὸν ἐκδιώκοντες.

Ῥάβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν ἀλμυρὰν τοῦ βίου, οἱ αὐτόπται σου Λόγε, θάλασσαν διέτεμον, ὡς ἵπποι ταράσσοντες, τῆς πολυθειᾶς τὰ κύματα.

Θεοτοκίον

Ῥαϊσμένος ποικίλη φωτοχυσία, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος ἢ ἄχραντος, νὺν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Κορυφαίων

Ὡδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ὡς ὄντα στερρότατον, Χριστὸς σὲ πέτρα κέκληκε, Πέτρε, καὶ ἐν σοὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἣς Ἄδου πύλαι οὐ κατισχύσουσι, Σὲ δὲ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς, ἔφη τούτου φέρειν σε, ἐθνῶν ἔμπροσθεν τούνομα.

Πέτρος ἀρνησάμενος, ἐκ τρίτου τὸν διδάσκαλον, τριττὴ τοῦ φιλεῖν συγκαταθέσει, προσωκ εἰώθη, Παῦλος δ' ὁ πρὶν βλασφημῶν, σοβαρῶς τε θλίβων τοὺς πιστοὺς, ὕστερον ἐκήρυττεν, ὃν ἐδίωκε πρότερον.

Ἀκήρατον εὐκλειαν, καὶ δόξαν τὴν αἰδίων, Πέτρε πρὸς Χριστὸν σὺν Παύλῳ εὔρες, τὰς κλείς αὐτὸς μὲν τῶν οὐρανῶν πιστευθεὶς, ὁ δὲ εἰς Παράδεισον ἀχθεὶς, ῥήματά τε ἄρρητα, μυθεὶς ὑπὲρ ἄνθρωπον.

Θεοτοκίον

Ὑπὸ θεοῦ Πνεύματος, ὁ Ἡσαίας ἔμπλεως, τόκον τὸν ἀπάτορα προεῖπε, σοῦ ἐκ Παρθένου τεχθέντος Ἐμμανουήλ, ὃς ἐστι Θεὸς ὁ μεθ' ἡμῶν, ὃν Ἀγνὴ ἐκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Τῶν ΙΒ'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Τοὺς θεοὺς σου Χριστέ, καὶ πανσόφους θεράποντας, ὡς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμονῶν κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Ὑπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τῶν Κορυφαίων

Ὡδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην

Λαμπρὰ τοῦ Πέτρου τὰ θαύματα σεπτὰ δὲ καὶ τοῦ Παύλου τὰ τέρατα, τὰ γὰρ σουδάρια, σκιάι τε τούτων νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν ἰῶνται προσεπεγγίζοντα.

Ὁ Πέτρος ὄντως ὁ ἔνδοξος, καὶ Παῦλος ἀληθῶς ὁ θεσπέσιος, δυὰς ἢ ἔνθεος, καὶ τῆς σεπτῆς καταγωγία,

ζωαρχικῆς Τριάδος, ἀπάντων μνήσθητε.

Νοσούντων ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς θεῖος ἰατρὸς καὶ πανάριστος, Πέτρος ἰάσατο, Παῦλος δὲ ἔθνη κατηύγασε, καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου ἐσημειώσατο.

Θεοτοκίον

Ἵμνεῖν σὲ χρέος ὀφείλομεν, ἀλλ' ὅμως κατ' ἀξίαν οὐ σθένομεν, διὸ ὑμνοῦντές σε, σιγῇ τιμῶμεν τὸ ἄφραστον, τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε πραχθὲν μυστήριον.

Τῶν IB'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Στηρίξας, τοὺς μαθητάς, σοφία καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσχελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θεῖοι ποταμοί, τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοί, ὡς ἀστέρες Πανόλβιοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην, ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες.

Θεοτοκίον

Ὅλην σε, τὴν πλησίον καλὴν τε καὶ ἁμωμον, καὶ καθαρὸν εὖρον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὃ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε.

Καταβασία

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος

Τράνωσόν μου τὴν γλώτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος, πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν, ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι, Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον

Τῆ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν IB', καὶ δήλωσις ὅπως καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχοι

- Τιμῷ θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
- Ἦρωας ἄνδρας καὶ θεοὺς τολμῷ λέγειν.
- Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστὴ ἀγείρει μύστας.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Κορυφαίων

Ὦδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν

Μεμακάρισται, ὁ Πέτρος παρὰ τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦτον φάμενος, Υἱὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ, Παῦλος δὲ τετίμηται, ὡς σκευὸς εὐχρηστον, καὶ ἀμφοτέροι, συμμελωδοῦντες ἔψαλλον, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομολάτρας μὲν, ὁ Πέτρος ἐσυνέτιζεν, ὡς προσετέτακτο, ὁ Παῦλος δὲ ἐθνικούς, τούτους τε τὴ χάριτι,

Χριστοῦ προσέφερον, ἀνακράζοντες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανάριστος, ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ ποιμὴν, τὴν ποίμνην εἴληφε, τῆς δ' Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὁ Παῦλος διδάσκαλος, ἔνθεος γέγονεν, ἄμφω κράζοντες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Παναμώμητε, Παρθένε καὶ ἀσύγκριτε τῆ ἀγιότητι, ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀφράστως κυήσασα, καὶ γαλουχήσασα, αὐτῇ πρέσβευε, παντοίων ἡμᾶς ρύεσθαι, πειρασμῶν τε καὶ σκανδάλων.

Τῶν IB'

Ἐν τῇ καμίνῳ

Υἱοθετήσας, τοὺς μαθητάς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱός, θέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρουχίας Ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεῦειν σοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ Δεσπότη εὐδόκησας.

Σοφίας χῦμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὐλαλον, Λόγε παρασχῶν τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς, ἐξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ἀναφανέντες, ὡσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες, Εὐλογημενος, εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Πεποικιλμένη, τῆ θεία δόξη ὄφθης ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, δεξαμένη Μητροπάρθενε, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν; ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Κορυφαίων

Ὡδὴ η'

Παῖδας εὐαγεῖς

Ῥώμη κρατυνθεῖς ὁ Πέτρος θεία, θανοῦσαν τὴν Ταβιθὰν εὐχὴ ἀνέστησε, Παῦλος δὲ τὸν Εὐτυχον, ὕψους ὀλισθήσαντα, καὶ νεκρωθέντα ἤγειρεν, ἄμφω κραυγάζοντες, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅρασει φρικτὴ καὶ θαυμασία, ὁ Πέτρος καταφωτίζει τὸν Κορνήλιον, Παῦλος δὲ τὸν Γάϊον, Κρίσπον καὶ Πανέστιον, τὸν Στεφανὰν ἐβάπτισεν, ἄμφω κραυγάζοντες, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον, Ἀγγέλου ἐπιστασία Χριστὸς ἔλυσε, Παῦλον σὺν τῷ Σίλα δέ, αὐθις προσευχόμενον, κολαστηρίῳ πόδας τε, δεινῶς τεινόμενον, ἀνήκε, τὴν φρουρὰν διασείσας, ὅθεν γεγηθότες αὐτὸν ἐδοξολόγουν.

Θεοτοκίον

Ῥύσαι τῶν παθῶν τῶν ὀλεθρίων, σειράς τε ἁμαρτιῶν ἡμῶν διάρρηξον, αἷς ἕκαστος σφίγγεται, πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, καὶ ἴλασμον αἰτούμεθα, ὄντες ὑπεύθυνοι, ὃν δίδου Θεοτόκε λιταῖς σου, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν IB'

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

Ὁ θεῖος καὶ πάνσοφος χορός, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἔφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐφωταγώγησε, τῶν βοόντων, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σύμφωνος τοὺς θείους μαθητάς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας

δόγματα, τοὺς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ Σωτῆρος, τοὺς ὑπηρετάς ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τοῦ φωτος, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχάς, τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστραπὰς, τὰς ἰαμάτων πηγὰς, τοὺς νοερούς πόδας τοῦ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον

Ὁ πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως, αὐτοῦ μετάσχωμεν, τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σου, ὑποδύς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς κόλπων σεσάρκωται, ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Κορυφαίων

Ὡδὴ θ'

Ἄπας γηγενῆς

Ὅλον πανταχοῦ, τὸν κόσμον διήλθετε, ὥσπερ ὑπόπτεροι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, φυλαῖς ἀπάσαις γλώσσαις καὶ ἔθνεσι, τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες, πάντας εἰλκύσατε, πρὸς τὴν πίστιν, Πέτρε παμμακάριστε, καὶ θεσπέσιε Παῦλε Ἀπόστολε.

Νεύσας εἰς βαθύ, τὸ γῆρας καὶ φύσεως, τὸ χρέος Πέτρε πληρῶν, τῆ τοῦ διδασκάλου σου, Χριστοῦ μιμήσει σταυρὸν ὑπέμεινας, σὺ δὲ τμηθεὶς τὴν κάραν σου, Παῦλε, ὃ θαῦμα φρικτόν! ἀντὶ λύθρου, γάλακτος ἀνέβλυσας, ὀχετοὺς καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας.

Ὡ θεία δυάς, κόσμου τὸ σωτήριον, ἢ πιστευθεῖσα παντός, καὶ πρὸς θεοσέβειαν, ἐξ ἀσεβείας μεταρρυθμίσασα, καὶ μετὰ πότμον σώζουσα, ἔτι πιστῶν τὰς ψυχὰς, καὶ ἡμῶν νῦν μνήσθητε καὶ πρόστητε, τοῦ Χριστοῦ κορυφαῖοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Σῶτερ ἀγαθέ, ὁ φύσει φιλόανθρωπος καὶ πολυεύσπλαγχνος, ταῖς τῆς παννυμνήτου σου, Μητρὸς Παρθένου θεῖαις ἐντεύξεσι, Πέτρου πρεσβείαις Παύλου τε, τῶν Ἀποστόλων τῶν σῶν, τὰ ἔλεη, σοῦ καὶ τὴν βοήθειαν, οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Τῶν IB'

Λίθος ἀχειρότμητος

Λύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότη θεόπται, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε Σοφοί, ἐν ὑπερώφῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ θψηλὰ διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὑμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσαμένοις βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας θείας ἐμπίπλησιν, ὄνπερ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Καταβασία

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

Ἐξαπαστειλάριον
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σέ

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι, Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς Κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεία.

Θεοτοκίον

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σέ ἔχομεν προστασίαν, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Ἡ κορυφαία κρηπίς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βοῶν αὐτῷ, σὺν Σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν, Διὸ μεμακάρισαι καὶ ἀναδέδειξαι, τῆς παμμεγίστου τῶν πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας, Πέτρε ἐδραῖωμα, καὶ πύλαι, Ἰδοὺ οὗ κατίσχυσαν, ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προεφήτευσεν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφορισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρους ἀπάσης φυγῶν, ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἐνθεον, ἐνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ θείου φωτός, ὑπείσελθῶν ὡς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀρρήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς τυφλώττουσι, φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρὸς μὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιланθρωπίαν, καὶ σάρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας, οἱ καὶ Πεμφθέντες κτίσιν ἄπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀνδρέα, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, θωμὰ Ματθαῖε, Σίμων Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν ἀίδιον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'
Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυφαίων, Ὡδὴ γ', καὶ ἐκ τῶν Δώδεκα, Ὡδὴ ς'.

Κοινωνικὸν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλουῖα.